

Warszawa, 12 czerwca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24841.

Bellino & Cie. G. m. b. H.
(Göppingen, Niemcy).

Kl. 34 I, 2, 03.

34b 27/08

Garnek do gotowania w parze pod ciśnieniem.

Zgłoszono 24 lutego 1936 r.
Udzielono 16 kwietnia 1937 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest udoskonalony garnek do gotowania w parze o podwyższonej prężności, zaopatrzony w uszczelnioną i dociskaną za pomocą urządzenia sprężystego do brzegu warnika przykrywkę; do wnętrza tego garnka wstawia się naczynie do umieszczenia produktów.

Znane urządzenie zaciskowe pokrywki zawiera taśmę metalową, np. stalową, nakładaną na pokrywkę warnika i zaopatrzoną na jednym końcu w hak do zakładania na jedno ucho warnika, na drugim zaś jej końcu — w obracaną ręcznie za pomocą uchwyty dźwignię, posiadającą hak do zakładania na drugie ucho warnika. Drugi uchwyt ręczny, umieszczony na taśmie metalowej w pobliżu pierwszej wymienionej

haka, służy do przytrzymywania warnika podczas zakładania lub zdejmowania obracalnego haka i umożliwia razem z tym ostatnim podnoszenie garnka. Uchwyty zabezpieczają od sparzenia się.

Cechę znamionną wynalazku stanowi zawieszenie górnego naczynia wewnętrzniego wywinętymi brzegami na skierowanych do wnętrza warnika wytłoczeniach lub guzach płaszcza warnika, przy czym wywinęte brzegi naczynia posiadają wycięcia, których liczba i rozmieszczenie odpowiada wytłoczeniom względnie guzom płaszcza garnka i które podczas umieszczania naczynia na niższym oparciu służą jako przepusty dla położonych wyżej wytłoczeń lub guzów. Najniższe oparcie może przeto mieć postać pierścienia, obiegającego do-

koła ścianki, natomiast znajdujące się powyżej oparcia muszą być wykonane w postaci guzów, np. półkulistych. Osobne wstawki do podpierania naczyń są wówczas niepotrzebne.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój osiowy garnka, fig. 2 — jego widok z góry, fig. 3 — również jego widok z góry, ale po usunięciu pokrywy, oraz fig. 4 i 5 — naczynia wewnętrzne do sporządzania soków owocowych.

Garnek oznaczony jest cyfrą 1, przykrywką zaś cyfrą 2. Przykrywka posiada rowek, obiegający dookoła jej brzegu; przy zamykaniu garnka przykrywką w rowek ten zakłada się uszczelniający pierścień gumowy 3. Znanе urządzenie do przyciskania pokrywki 2 zawiera taśmę metalową 4, nakładaną na przykrywkę; taśma ta posiada na jednym końcu hak 5 do zakładania na jedno ucho 6 garnka, na drugim końcu zaś zaopatrzoną jest w dźwignię 8, obracającą się na czopie 7, przy czym jedno ramię tej dźwigni zakończone jest hakiem 10, zakładanym na drugie ucho 9 warnika, drugie zaś ramię stanowi rączka 11 do obsługi. W pobliżu haka 5 na taśmie metalowej 4 umieszczony jest uchwyt 12. Uchwyt 14 pokrywki umieszczony jest nieco z boku, lub też taśma metalowa 7 posiada pośrodku wycięcie do przepuszczenia tego uchwyty 14. Zamiast taśmy metalowej 4 można by też zastosować zespół sprężyn płaskich.

Przez przekręcanie rączki 11 w kierunku strzałki, wskazanej na fig. 1, przy jednoczesnym przytrzymywaniu garnka uchwytem 12, hak 10 zdjęty zostaje z ucha 9, po czym całe urządzenie zaciskowe, które może służyć również do podnoszenia zamkniętego garnka, zdejmuje się łatwo. Nasadzanie urządzenia zaciskowego pokrywki odbywa się w odwrotnym porządku czynności. Siła sprężysta taśmy metalowej 4

jest tak dobrana, aby w razie przekroczenia niedopuszczalnie wysokiego nadciśnienia pokrywka jego ulegała lekkiemu uniesieniu, zwalniając nadmiar pary. Kurek 13, umieszczony na przykrywce 2, służy do wypuszczania pary.

Naczynia wewnętrzne 16 umieszcza się, jak zwykle, w garnku tak, aby pod najniższym z nich zostawała jeszcze wolna przestrzeń dla cieczy, wytwarzającej parę (zupa, sos do pieczenia lub woda). W celu zawieszenia dolnego naczynia 16 płaszcz garnka posiada znane, zwrócone ku wnętrzu wgłębienie pierścieniowe 17, na którym opiera się naczynie swym wywiniętym brzegiem 18; oparcie górnego naczynia jest utworzone przez co najmniej trzy rozmieszczone wzdłuż równoleżnika wytłoczenia płaszcza garnka lub guzy 19, np. półkuliste, które podtrzymują odpowiednio wywinięty brzeg naczynia. Brzeg 18 naczynia wstawianego zaopatrzone jest w wycięcia 20, których liczba i rozmieszczenie odpowiada liczbę i rozmieszczeniu wytłoczeń lub guzów 19 płaszcza garnka i które podczas opuszczania naczynia na niższy poziom służą jako przepusty dla tych wytłoczeń lub guzów (fig. 3). Oczywiście, dolna powierzchnia oparcia mogłaby również być utworzona przez takie wytłoczenia lub guzy.

Pałaki 21 do dźwigania naczyń 16 umocowane są w ten sposób, że naczynia te przy unoszeniu ich zabezpieczają się samoczynnie przeciwko kołysaniom się dookoła uch lub przekręceniu do góry dnem.

Garnek według wynalazku dobrze nadaje się do sporządzenia soków owocowych; w tym celu wlewa się do niego według fig. 4 około litra wody i zawiesza się w nim puste naczynie *a* o niedziurkowanych ściankach do zbierania soku. Ponad naczyniem *a* umieszcza się drugie naczynie *b*, wyłożone kawałkiem tkaniny, służącej jako sączonek; na tkaninie układa się potrzebne owoce lub jagody. Po zamknięciu

garnka gotuje się na ogniu jego zawartość mniej więcej tak długo, póki pomiędzy przykrywką i garnkiem nie zacznie wydobywać się para, po czym zmniejsza się płomień. Wskutek stałej temperatury 100° komórki owoców, zawierające sok, otwierają się, tak iż sok może spływać kroplami po' przez sącdek do dolnego naczynia. Można również zastosować postać wykonania według fig. 5, w której powierzchnia naczynia górnego, czynna podczas przesączania, powiększona jest przez to, że dno naczynia jest faliste, przez co też zapobiega się gromadzeniu owoców pośrodku naczynia oraz powiększa się powierzchnię przesączania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Garnek z dwoma uchami do zakładania taśmy zaciskowej i z wewnętrznymi naczyniami, z których najniżej położone opiera się wywiniętym brzegiem na pier-

ścieniowym wytłoczeniu ścianki garnka, znamieny tym, że posiada do zawieszania górnego naczynia wytłoczone w ściance guzy (19) wewnętrzne, wywinięty zaś brzeg każdego naczynia posiada wycięcia (20), które odpowiadają co do liczby i rozmieszczenia wymienionym guzom i które służą podczas opuszczania naczynia na niższy poziom jako przepusty dla wspomnianych wyżej guzów płaszcza warnika.

2. Garnek według zastrz. 1 do wytwarzania soków, znamieny tym, że jego wewnętrzne górne naczynie jest dziurkowane i wyłożone tkaniną sączącą.

3. Garnek według zastrz. 2, znamieny tym, że jego górne naczynie posiada pośrodku dna wypukłość, powiększającą powierzchnię ogrzewania i zapobiegającą gromadzeniu się owoców pośrodku dna.

Bellino & Cie. G. m. b. H.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

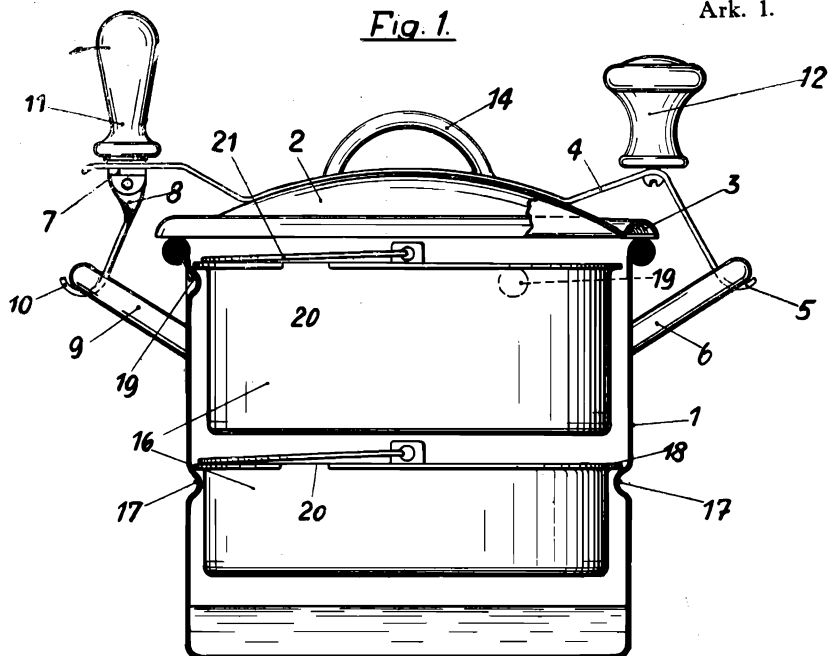

Fig. 2.

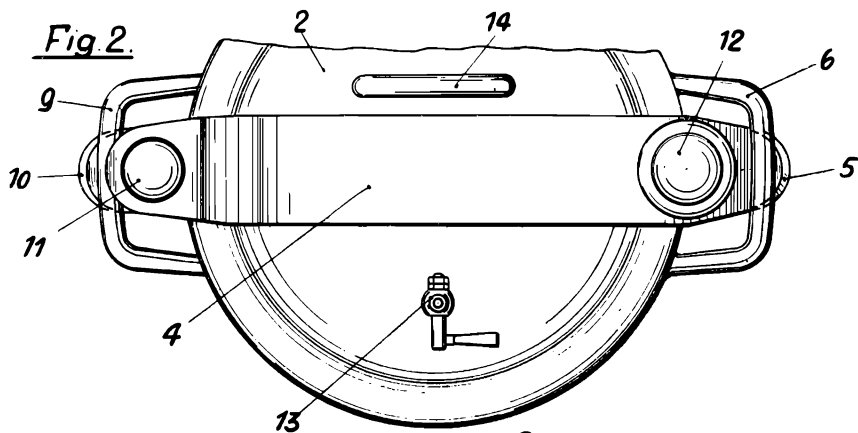

Fig. 3.

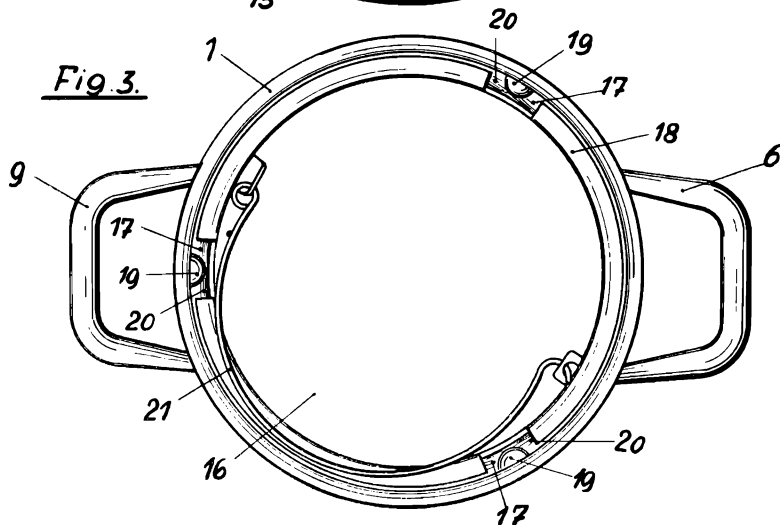

Fig. 4.

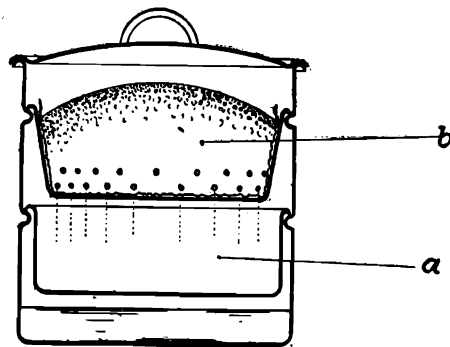

Fig. 5.

